

valtningsselskabet. Der er imidlertid ingen nedre grænser for, hvor meget foreningerne skal eje af investeringsforvaltningsselskabet for, at nr. 3 kan anvendes.

Såfremt selskabet ikke kan leve op til disse to krav, er det hovedreglen i § 103, der finder anvendelse på erhvervelse af aktier i selskabet.

Til § 105

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af § 63 i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger. Bestemmelsen gennemfører herudover UCITS-direktivets artikel 26, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 2.

Stk. 1 svarer med enkelte ændringer til § 63, stk. 1, i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt UCITS-direktivets artikel 26, stk. 1, 1. afsnit, og stk. 2.

Stk. 1 fastslår, at de grænser, der er nævnt i kapitel 14 kan overskrides, hvor sådanne overskridelser følger af grunde, som investeringsforeningen eller afdelingen ikke har indflydelse på, eller som følge af, at investeringsforeningen eller afdelingen udnytter tegningsrettigheder knyttet til instrumenter, der indgår i investeringsforeningens eller afdelingens formue.

Grunde, som investeringsforeningen eller afdelingen ikke har indflydelse på, kan eksempelvis være, at der efterfølgende er kursændringer på instrumenterne, der indgår i investeringsforeningens eller afdelingens formue, at investeringsforeningens eller afdelingens formue formindskes som følge af indløsning af andele, at emittenter efterfølgende fusionerer. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning.

Stk. 2 svarer delvis til § 63, stk. 2, i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt UCITS-direktivets artikel 26, stk. 2.

Stk. 2 fastslår, at såfremt de i kapitel 14 fastsatte grænser overskrides og ikke nedbringes senest 8 dage efter overskridelsen, skal investeringsforeningen omgående indberette overskridelsen til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan i sådanne tilfælde undtagelsesvis meddele tilladelse til, at overskridelsen nedbringes over en længere periode, såfremt dette er i medlemmernes interesse.

I forhold til den gældende formulering er der således ikke længere mulighed for, at investeringsforeninger eller afdelinger løbende kan have en overskridelse på op til 10 pct. af deres formue. Enhver overskridelse, uanset hvor stor eller lille den er, skal nedbringes efter bestemmelserne i stk. 2.

Investeringsforeningerne og afdelingerne har til gengæld 8 bankdage til at få nedbragt overskridelsen,

uden at Finanstilsynet skal modtage meddelelse herom. Hvis overskridelsen imidlertid ikke er nedbragt senest 8 bankdage efter, den er opstået, skal dette omgående meddeles til Finanstilsynet.

Af denne meddelelse skal det fremgå, hvilke placeringsgrænser der er overskredet og hvorfor.

Endvidere skal foreningen redegøre for, hvorfor foreningen mener, at det er i medlemmernes interesse, at overskridelsen ikke er nedbragt under hensyn til, at foreningen skal investere efter et princip om risikospredning samt en angivelse af, hvornår overskridelsen efter foreningens vurdering kan være nedbragt.

Som eksempler på tilfælde, hvor det kunne være i medlemmernes interesse, at overskridelsen ikke nedbringes straks, kan nævnes skatteregler og likviditetsovervejelser.

Da de nye placeringsregler hovedsageligt udvider investeringsmulighederne, skønnes der ikke at være et behov for en overgangsregel for foreningerne til at overholde disse. De indskrænkninger, der er som følge af indførelse af begrænsninger på koncernniveau med videre kan løses med konkrete dispensationer.

Afsnit X

Til kapitel 15

Til § 106

Bestemmelsen er i det væsentlige en videreførelse af § 64, stk. 1-3 i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger, men bestemmelsen er tilpasset de nye regler for investeringsforeningers placering af midler, jf. kapitel 13 og 14.

I bestemmelsens *stk. 1* foreslås regler om anbringelse af formuen for placeringsforeninger, som er specialforeninger, der har til formål at anbringe midlerne i værdipapirer, svarende til investeringsforeningerne, men som afviger fra disse. Afvigelserne vedrører værdipapirer udstedt af 1) den danske stat eller andre medlemslande af den Europæiske Union, eller andre zone A lande, 2) lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område 3) en international institution af offentlig karakter, som et eller flere medlemslande deltager i, såfremt værdipapirerne er godkendt af Finanstilsynet, eller 4) KommuneKredit, danske realkreditinstitutter og lignende kreditinstitutter godkendt af et land, der er medlem af Den Europæiske Union, eller et land som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, når institutterne er optaget på en af Kommissionen udarbejdet liste. Bestemmelsen medfører, at der for placeringsforeninger ikke gælder de placeringsbegrænsninger, som gælder for investeringsforeninger.